

ΑΘΗΝΙΩΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

(Σ' ένα φίλο, στά ξένα)

'Αθήνα, 2 του Σεπτεμβρίου.

Μὲ τὴν σειρὰ σοῦ τὰ γράφω. Στὶς 20 τοῦ περασμένου ἥρθε δὲ Βενιζέλος στὴν Ἀθήνα, πηγαίνοντας στὴν Κρήτη γιὰ νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ πρόεδρος τοῦ Ἐχτελεστικοῦ ἐκεῖ. Ἐδῶ, συναντήθηκε καὶ μὲ τὸν Καμπόν, τὸ Γάλλο διπλωμάτη ποὺ ταξιδεύει στὴν Πόλη, κατὰ τὰ φαινόμενα μὲ εἰδικὴ ἀποστολή. Ἀπὸ τὴν Κρήτη ἥρθε καὶ δ. κ. Πωλογιώργης, φίλος τοῦ Ράλλη πληρεξούσιος. Οἱ κκ. Μιχειλίδης, Καύντουρος καὶ Ηπαρχοστοράκης παραιτηθήκανε τηλεγραφικῶς, καὶ ἔτοι λύθηκε τὸ ζῆτημα: ἡ Εὐρώπη ἔστειλε νότα τῆς Τουρκιᾶς πὼς τίποτα δὲν πάθανε τὰ δικαιώματά της στὴν Κρήτη, γιατὶ οἱ ἄλλοι δύο πληρεξούσιοι ποὺ θάρθουνε στὴν Ἀθήνα εἶναι Ἑλληνες πολίτες. Κι ὡς τόσο, ἐρχότανε στὸ Αἴγαλο δὲ ἀγγλικὴ ἀρμάδα, γιὰ παλὸ καὶ γιὰ πακέ...

Στὴν Κρήτη λοιπὸν δὲ ἀντιπολίτεψη δὲ δέχτηκε Κυδέρνηση. Καὶ ἔτοι κυβερνάει τώρα ἐκεῖ βενιζελικὴ τριαντρία, οἱ κκ. Μαρῆς, Μυλωνογιάννης καὶ Σκουλᾶς. Ἐδῶ, οἱ δυσκολίες γιὰ τὸ δάνειο λείψανε κι ἀρχίσανε νόρχουνται δόσεις ἔγινε μιὰ ἔνρηξη στὸ Ηπειρωτικό καὶ σκοτώθηκε ἔνας ἐργάτης σκοτώθηκε δὲ λήσταρχος Σκούμπρας ποντά στὸ Μαλακάσι τῆς Θεσσαλίας: γύρισε δὲ Διάδοχος ἀπὸ τὸ Μαυροδούνι, κι δὲ Βασιλίκης ἀπὸ τὸ ταξίδι του στὰ νησιά καὶ τὴν ίδια μέρα (25 τοῦ περασμένου) δὲ στρατὸς τῆς Ἀθήνας εἶχε ἐπιφυλακή, γιατὶ 13 δεκανέδες τοῦ ἱππικοῦ ήταν πρωτόκολλο πὼς δὲ θὰ πατήσουνε τὸ στρατιωτικό τους τὸν θρόνο παρὰ λίγο νὰ κηρύξουνται ἀπεργία καὶ οἱ φωμάδες, κι ἀκριβῆτες μιὰ πεντάρχη τὸ φωμή: ἔγινε τὸ συνηθισμένο δημοδιδασκαλικὸ συνέδριο: χρήσαν σιγὰ σιγὰ νὰ μαζεύουνται οἱ πληρεξούσιοι, καὶ ἡ συζήτηση ἔπαιρνε καὶ ἔδινε ἐν πρέπη νὰ δρκιστούνε πίστη στὸ Σύνταγμα καὶ στὸ Βασιλιά, ἐν τῇ Συνέλεψῃ θάναι Συνταχτικὴ δὲ σχι, ἐν τῇ Κυδέρνηση τοῦ Δραγούμη θὰ μείνῃ δὲ σχι: στὴν ἀρχὴ γιὰ νὰ λογοδοτήσῃ. Τέλος ἔχτει, 1 τοῦ μηνός, ἔγινε μὲ πομπὴ καὶ παράταξη τὸ ἁναγγυμα τῆς Βουλῆς (Διπλῆς Ἀναθεωρητικῆς, διπλῆς τῇ λένε ἐπίσημα), διαβάστηκε δὲ βασιλικὸς λόγος, καὶ ἀπὸ βδομάδα ἐλπίζουμε νόρχίση δουλειά, ἀμα ἔρθη κι δὲ Βενιζέλος. Τοῦ ἔτοιμαζουνε οἱ φίλοι του — δὲ λαὸς τῆς Ἀττικῆς καὶ τὸ φιλελεύτερο κόμμα ποὺ δυστάσει πάσι καὶ πυκνώνεται — πανηγυρικὴ ὑποδοχή.

Καὶ στὸ ἀναμεταξὺ χεροτερεύανε τὰ πρόματα μὲ τοὺς Τούρκους. Εἶναι δύο βδομάδες τώρα ποὺ βγῆκε λόγος πὼς μᾶς στελλανε καὶ τέλεστηραφ.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς κάνανε πολεμικὰ συστούλια, καὶ οὔτε τὸ μπούκοτάρισμα οὔτε τὸν κατατρεμὸ τῶν Ἐλλήνων καὶ τὸ διώξιμό τους ἀπὸ τὴν Σελονίκη πάψανε. Στὶς 21 τοῦ περασμένου παραλάβηνε καὶ τὰ δύο γερμανικὰ θωρακιώτα στὴν Πόλη. Καὶ πεισματωμένοι οἱ φίλοι, ποὺ δὲν τὰ καταφέρανε ἀκόμα νὰ πάρουνε δάνειο ἀπὸ τὴν Γαλλία, μὲ δλη τὴν ἐπισκεψη τοῦ βεζύρη Χακῆ στὸ Παρίσι. Καὶ διαμαρτυρηθήκανε πάλι γιὰ τὸν ἀξιωματικὸς ποὺ ὑπηρετοῦνε στὴν Κρήτη. Καὶ ζηριες σκηνὴς γενήκανε στὴν Καβάλλα, δπου σκοτώσανε καὶ ἔνα χριστιανὸ ποὺ δὲν τοὺς ἀγνοοῦσε τὴν κάσο του. Καὶ τὸν Ἰταλὸ πρέσβη ἔδρισε μέσος στὸ Γαλατά δὲ Τουρκολογιά, τόσο πιὸ ποὺ κι δὲ Παρισιάνικος «Χρόνος» ἔγραψε πὼς εἶναι τῶν ἀδυνάτων νὰ καταργηθοῦνε τὰ πρόνυμια τῶν ξένων στὸ νεοτούρκικο κράτος. Καὶ, Ήλις εἶδες ἀπὸ τὰ τηλεγραφήματα τὴν κρίσιμη θέση τοῦ πατριαρχικοῦ πόλεμου γιὰ τὰ προσόμια τῷ φαγιάδῳ. Μὲ δὲς τὶς φοβερές τῆς Πύλης, συναχτήκανε στὴν Πόλη λαϊκοὶ καὶ αληρικοὶ πληρεξούσιοι γιὰ τὴν Ἐθνοσυνέλεψη. Μὰ δὲ νεοτούρκικος στρατὸς μπλούζει τὴν Καβάλλα στὸ Πατριάρχειο, καὶ φυλακώνει τοὺς ἀντιπροσώπους ποὺ πηγαίνουν ἔκει. Εἶναι φέδος καὶ γιὰ τὸν Πατριάρχη, μήπως τονὲ φυλακώσουνε, ἐν τῇ Εὐρώπη δὲν τρέχει τὰ δόντια της, ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ δὲ φοβερίσῃ κι αὐτῆς. Μὴ σοῦ φανῇ παράξενο αὐτό. Ο Βούλγαρος Εξαρχος τὸ εἶπε καθαρὸ πὼς εἶναι σύφωνος μὲ τὸν Πατριάρχη, γιατὶ δὲ ἀγώνας του εἶναι ἀγώνας γιὰ τὸν ἔθνος μὲ κάθε φαγιά ποὺ τὴν μέσα στὸ τούρκικο, καὶ οἱ βουλγάρικες ἐφημερίδες τὸ γράφουνε, πὼς δὲν εἰν' ἀνάγκη, γὰ ποὺ ποὺ τὴν ουμμαχίας δὲ πολιτικὴ στιγμὴ θὰ δεῖξη πὼς μαζὶ θὰ δράσουνε Βουλγαρία καὶ Ἑλλάδα ἐνάντια στὸν κοινὸ ἔχτρο.

Ἄζτα γίνονται. Κι ἂς δηλώνουνε δὲ Τζούλιάνος μὲ τὸν Αἴρενταλ, υστερα ἀπὸ τὴν τελευταία συνάτηση τους, πὼς «μὲ συμπάθεια θὰ παρακολουθήσουνε τὴν εὐημερία τῶν βαλκανικῶν κρατῶν».

ΑΘΗΝΙΩΤΗΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΜΑΣ

ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ. — Βγῆκε στὴν Κέρκυρα γραμένο ἀπὸ τὸ γιατρὸ Σ. Ζαχιτζιάνο ἐναὶ βιβλίο ἐπιστημονικὸ μὲ τὸν τίτλο «Ἀστυπατρικὴ καὶ Πολιτισμός». Τὸ βιβλίο τοῦτο ἔξὸν ποὺ δείχνει τὶς βαθείες ἐπιστημονικὲς γνῶσεις τοῦ συγγραφέα, γνωστὲς κι ἀπὸ ἄλλα του ἔργα (ἐν ἀπ' αὐτὰ «Service des Enfants trouvés de N. D. de Péra» εἶναι καὶ βραχεμένο ἀπὸ τὴν Γαλλικὴ Ἀκαδημία) εἶναι καὶ πολυτιμότατο γιὰ τὸν ἀγώνα μας τὸ γλωσσικό, γιατὶ γραμένα στὴ γλώσσα τοῦ λαοῦ, πλάτι σ' ἄλλα πολύτιμα γιὰ τὴν Ἐπιστήμη, βλέπει

κανεὶς κι αὐτὰ τὰ βαρυσήμαντα: «Έχω μπεσσιά μου τὸ δελτίο τῆς Ἐλλ. Γεωργ. Ἐταιρίας (΄Απρίλ. 1910) ὥπου μὲ τὴν ὑπογραφὴν Χρ. I. Χρυσάκη δημοσιεύεται μιὰ μετάφραση ἀπὸ τὸ ἀγγλικὰ «Πεντήκοντα πρακτικὰ συμβουλαὶ εἰς τοὺς γαλακτοκόμους». Ἀν δὲ μετάφραση αὐτὴ ἔχει: σκοπὸν νὰ διαδώσῃ πρωχτικές γνῶσεις στὸ λαό μας, εἶναι φανερὸς πώς θ' ἀποτύχη. «Ἄς κρινει ἐν ἀναγνώστης, ἀν ὑπάρχει γαλατᾶς ἔστω καὶ διαβαθμένος, ποῦ θὰ καταλάβῃ τίποτα ἀπὸ τὶς παρακάτου λέξεις, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὶς δυσκολίες τοῦ καθηρευουσιάνικου τυπικοῦ καὶ συνταχτικοῦ: εὐρωτιῶντας, εὐρωπαντων, δάπεδον, ἐμπιτρεπεις, ἴνῳδες, διγθούντες, καλυπτέον, ὡς οἱέν τε, δέσνιτις, φηγκτικήν, ὄνδαρής, θηλής, ζέοντας, γαλακτοκομικὰ σκεύη (πολὺ κιωμικὰ μὲ τὴν ἀλλιθεια!)» Είτε εἴναι μεταφρασμένα ἀλλα τὸ ἀρθρὸν κι ἐποιεῖς θέλεις θέλεις μὲ τὴν γράφησην τὸ γαλατᾶ ἀν Θγάτης: νόημα, κι ἐμμως γι' αὐτὸν καὶ τοὺς ἀγροτικοὺς πληθυσμοὺς χρειάζευνται οἱ «πεντήκοντα πρακτικὰ συμβουλαὶ» κι ἔχει γιὰ μένα.

«Ο Νουμᾶς χρούμενος καὶ περήφρανος γιὰ τὸ καινούριο βιβλίο, χωρετάει κ' ἔναν ἀκόμα ἀπόστολος τῆς Γλωσσικῆς Ιδέας. .

Ο, ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

«Ἀπὸ τὸ φύλλο τοῦτο παύουν οἱ διακοπὲς τοῦ καλοκαιριοῦ, κι ὁ «Νουμᾶς» θὰ βγαίνη κάθε Κεριακὴ ταχτικά.»

— Ο λογιώτατος κ. Βλάχος οὐδὲς (Δεῖνα κτλ.) μὲ δερμάνιαν σ' ἔνα του παραπολὺ ἔξυπνο θεινογράφημα πώς «ὅ γυγάρης, ἀνθρώπος ἀκετά μωρός, ἔχει γράψει καὶ μίαν ἔξυπνάδα εἰς ἔνα λεύκωμα. Ο ἀνθρακός, ἔλεγεν, ἂν θένται κατὰ τίποτε ἀλλο ἀνώτερος ἀπὸ τὴν γυναῖκα, εἶναι κατὰ τοῦτο: Ετι: θένται ἔχει λευκώμιατα. Αὐτά ἔννοεῖται, διὰ τὰ ἔλεγεν εἰς τὴν δικήν του γλώσσαν καὶ ἔγρα (ἀφερεὶ μ. δεῖνα!) τὰ μεταφράζω.»

— Ο κ. Βλάχος είναι, καθὼς ξέρετε, τόσο πολὺ ἔξυπνος, τοῦ ἀγωνίζεται ἀπὸ μωρὸ παιδὶ νὰ γράψῃ καὶ καμιὰ ῥλακστα, μὲ δὲν τὰ κατατέρνει. Δέν τὸν ἀφήνει γι' ἔξυπνάδα του.

— Σοῦ, βλέπετε, πάει καὶ τὸ βασίλειο.

— Σ' ἔναν κύκλο θεατρικό, ποὺ κανογήλωσει τὸ θάπη δέν δέρουνται καθέλου, ὑγάλαντα τίμρα καὶ διασκεδάζουνται μὲ ἐπίκαιρα αἰνίγματα, καὶ τὸ κουνότερος ἀπ' αὐτὸν θὰ πάρῃ βραβεῖο.

— Γιὰ τὴν ώρα, ἐλπίδες γιὰ τὸ βραβεῖο ἔχει τὸ ἀκόλουθο:

Πρόθεσις εἰν' τὸ πρῶτο μου, ἀρδυρο τὸ δεύτερο μου, χρῆμα είναι τὸ τρίτο μου, δράμια τὸ σύνολό μου.

— Εννοεῖται πόis καὶ τὸ δράμα ποὺ ἔννοει τὸ αληγμα, πάει γιὰ τὸ βραβεῖο, ἔχει γιὰ τὸ χρήμα, καὶ θὰ τὸ πάρῃ.

— Κ' ἐπειδὴ δὲ λόγος γιὰ ἐπίκαιρα αἰνίγματα, τυπώνουμε κ' ἔμειδε τὸ παρακάτω «ἐπίγραμμα, ἀφιερωμένο στὸ Ν. Ποριώτη. συγγραφέα τοῦ «Ἐννο», κωμῳδίας ποὺ τῆς ἀλλάζανται τὸν ἀδέξιατο οἱ κριτικοί»:

Μαργαριτάρια φάρευε σὲ ξένια μεταφράσματα
(γιὰ τὰ δικά του μὴ γωτάς: δὲν τὰσσενούστε τράτα!)
Μά σύ μαγέρευε κι αὐτός πρωτότυπα ξεράσματα,
ξένοι τοῦ σκούζαν καὶ δικοί: Μετάβοδος τα καὶ φά τα!

— Ο πρῶτος ποὺ θὰ βρῇ τὸν...επιγραμματοποιό, θὰ λάβῃ ἔνα ισόβιο εἰσιτήριο γιὰ τὸ «Αἰνιγμα», τὴν ἀριστουργηματική κωμῳδία τοῦ κ. Μπάμπη «Αννινου.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Γ. Σ. έσδ. Εἶναι καὶ λεξικά, καὶ γλωτσάρια καὶ γλωτσικά φροντιστήρια στὸ Πανεπιστήμιο, καὶ μπορεῖς νὰ τὰ φωτήσῃς — κ. Νίσανδρο. Γιατὶ δὲ μᾶς ἔτελνες ἔμπειτά τὰ καλήτερα, σαν τὴν «Αἴγαχη» νὰ ποδμε; — «Ἐρημίτη», στὴν Κέρκυρα. Ελπίζουμε πώς θὰ μᾶς στείλης ἄλλα καλήτερα. — κ. Μ. Μ. Αφοῦ τὸ λές καὶ μόνος σου, πώς «ποτὲ δὲ θὰ φωτήσῃς τοὺς ἀνηράπτους», γιατὶ σὲ μέλει νὰ πικραθοῦν αὐτοὶ ποὺ θὰ τὸ διαβάσουν τιπαριένο; — κ. Γ. Πολ. στὸ Βερολίνο. Ετοι: θάνατοι, καθύς τὸ γράψεις. Ὡστε δικά μας τὸ λάθος, φαίνεται. — κ. Χαρο. «Ἐπαχτ. Τὸ δηγγυματάκι σου θὰ μηδὲ στὸ φύλλο τῆς ἀλλαγῆς Κερκαρίδης. — κ. Ρ. Λεβ. στὴν Ήδησσα. Θὰ δημιουρευτοῦν. Περιμένουμε καὶ τὰ πεζά. — κ. Γ. Π. έσδ. Στὸ ἔρχομένο φύλλο θὰ γράψουμε πλατιά γιὰ δοσα μᾶς φωτᾶς.

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΚΑΙ ΑΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ

Τύπο τὴν προστασίαν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρόγραμμος Γεωργίου

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

«Η. Διεύθυνσις τοῦ Όδειον γνωστοποιεῖ διτι αἰγγραφαὶ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1910—1911 ἀρχονταὶ τῇ 2οῃ Σεπτεμβρίου καὶ λήγουσι διὰ μὲν τοὺς παλαιοὺς μαθητὰς τὴν 11ην Σεπτεμβρίου, διὰ δὲ τοὺς νέους τὴν 15ην.

Τὰ μαθήματα ἀρχονται τὴν 13ην Σεπτεμβρίου.

Οὐδεὶς ἐκ τῶν παλαιῶν μαθητῶν δύναται ν' ἀνανεώσῃ τὴν ἐγγραφήν του, ἀνευ τῆς προσαγωγῆς τοῦ ἐνδεικτικοῦ του, καὶ οὐδεμίᾳ ἐγγραφή γίνεται δεκτὴ ἀνευ προκαταβολῆς τοῦ δικαιώματος ἐγγραφῆς καὶ διδάκτρων.

Οι προσερχόμενοι μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀνωδομήνης προθεσμίας γίνονται δεκτοὶ ἐφ' οὓσον ὑπάρχουσι, θέσεις κενκά, η δὲν παρεμποδίζεται η πρόσδοση τῶν ἄλλων μαθητῶν.

Οι μὴ δυνάμενοι νὰ παρευσιασθῶσιν αὐτοπροσώπως δύνανται νὰ ὑποδάλωσι τὴν περὶ ἐγγραφῆς αἰτησίν των δι': ἐπιστολῆς η δι': ἀντιπροσώπου.

Δικαίωμα ἐγγραφῆς διὰ τοὺς μαθητὰς παξῶν τῶν σχολῶν (πλὴν τῆς ἐσπερινῆς) δρ. 7 μέχρι τῆς 15ης Σεπτεμβρίου. Μετὰ τὴν 15ην ἀναβίβαζονται εἰς δραχ. 12.

Διὰ πᾶσαν περαιτέρω πληγοφορίαν ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Όδειον καὶ ἔκαστην ἀπὸ 9—12 π. μ.

«Ο Διευθυντής
Γ. Ν. Νάζος

Π. Σ. ΔΕΛΤΑ

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

— ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ (μὲ εἰκόνες τοῦ κ. Ν. Λύτρα).

— Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑΣ (μὲ εἰκόνες τῆς Κασσίας Δασκαρόδη).

Τυπώθηκε στὴ Λόντρα, σὲ διαλεκτὸ χαρτὶ καὶ εἶναι καλλιτεχνικὰ δεμένο.

Πουλιέται στὸ βιβλιοπωλεῖο τῆς «Ἐστίας» δρ. 3,50.